कक्षीवान् दैर्घतमस औशिजः। उषाः । त्रिष्टुप् ।

पृथू रथो दक्षिणाया अयोज्यैनं देवासौ अमृतासो अस्थुः।

कृष्णादुर्दस्थादुर्याः विद्ययाश्चिकित्सन्ती मानुषाय क्षयीय॥ १.१२३.०१

दक्षिणायाः- समर्थायाः। पृथू रथः- महान् रथः। अयोजि- युक्तः। एनम्- एतं रथं लक्ष्यप्रापकगतिप्रतीकमृताख्यम्। अमृतासः- अमरणशीलाः। देवासः- द्योतनशक्तयः। अस्थुः- उपासते। अर्या- आर्यशीला। विहायाः- महती। विहाया इति महन्नाम यास्कमते। मानुषाय क्षयाय- मनुष्यसमूहाय। चिकित्सन्ती- ज्ञापयन्ती। कृष्णात्- अन्धकारमतिक्रम्य। उदस्थात्- उदेति॥१॥

पूर्वो विश्वस्माद्भवनादबोधि जयन्ती वाजं बृह्ती सनुत्री।

उचा व्यंख्यद्युवतिः पुनर्भूरोषा अंगन्प्रथमा पूर्वहूंतौ॥ १.१२३.०२

पूर्वा- प्राचीना सनातनी । विश्वस्माद्भुवनात्- सर्वस्माज्जगतः । अबोधि- प्रबुद्धा । वाजम्- सम्पदम् । जयन्ती । बृहती- महती । सनुत्री- प्रकाशप्रदा । उच्चा व्यख्यत्- उन्नता व्याप्नोति । युवितः- तरुणी । पुनर्मूः- पौनः पुन्येन जायमाना । उषाः- ज्ञानोदयदेवता । प्रथमा- मुख्या । पूर्वहूतौ- पूर्वाह्वान एव । अगन्- आगच्छित ॥२॥

यदुद्य भागं विभजासि नृभ्य उषो देवि मर्त्यत्रा सुजाते।

देवो नो अत्र सिवता दर्मूना अनीगसो वोचित सूर्यीय॥ १.१२३.०३

यत्- यदा। अद्य- इदानीम्। नृभ्यः- उपासकेभ्यः। मर्त्यत्रा- मनुष्यपालिका सती। सुजाते-शोभनजन्मवित। उषो देवि- ज्ञानोदयदेवते। भागं विभजासि- भजनीयं स्वप्रकाशं विभज्य ददासि। तदा। अत्र। दमृनाः- दान्तमना इति यास्कः। सविता देवः- प्रेरक आत्मसूर्यः। अनागसः-पापरिहतान्। नः- अस्मान् प्रति। सूर्याय- अर्चिरादिमार्गाय। वोचिति- उपदिशति॥३॥

गृहंगृहमह्ना यात्यच्छा दिवेदिवे अधि नामा दर्धाना।

सिर्षासन्ती द्योतना शश्वदागाद्यमग्रमिद्भजते वसूनाम्॥ १.१२३.०४

अहना- उषाः। दिवेदिवे- प्रतिदिनं प्रभाते। अधि- अधिकम्। नाम- जप्तव्यं मन्त्रम्। द्धाना-बिभ्रती। गृहंगृहम्- उपासकानां प्रतिसद्नम्। अच्छा- अभिलक्ष्य। याति- आगच्छिति। सिषासन्ती- संभक्तुमिच्छन्ती। द्योतना- प्रकाशयुक्ता। शश्वत्- शाश्वताय कालाय। आ-समन्तात्। अगात्- आगच्छिति। वसूनाम्- संपदाम्। अग्रमग्रमित्- मुख्यांशमेव। भजते-स्वाश्रितेभ्यो विभजते॥४॥

भगस्य स्वसा वर्रुणस्य जामिरुषः सूनृते प्रथमा जरस्व।

पश्चा स देघ्या यो अघस्य धाता जयेम तं दक्षिणया रथेन॥ १.१२३.०५

भगस्य- भाग्याधिदैवतस्य। स्वसा- सहोद्री। वरुणस्य- ऋताधिदैवतस्यापि। जामिः- बन्धुः सती। उषः- ज्ञानोद्यदेवते। सूनृते- प्रियहिततत्त्वे। प्रथमा- मुख्या सती। जरस्व- स्तुता भव। यास्कमते जरितः स्तुत्यर्थः। पश्चा- पश्चात्। यः। अघस्य धाता- पापी। सः। दध्याः- अस्मत्तो निर्गच्छतु। दध्यितर्गत्यर्थो यास्कमते। तम्- तादृशं दृष्टम्। दक्षिणया- समर्थयोषसा। रथेन- उषसो वाह्नभूतेनर्तेन। जयेम॥५॥

उदीरतां सूनृता उत्प्ररंधी्रुरद्मयः शुशुचानासौ अस्थुः।

स्पार्हा वसूनि तमसापेगूळ्हाविष्कृण्वन्त्युषसौ विभातीः॥ १.१२३.०६

स्नृताः- प्रियहितवाचः। उदीरताम्- उद्गच्छन्तु। पुरन्धीः- धारणाशक्तयः। उत्- उद्गच्छन्तु। अग्नयः- सर्वभूतिहतकतुप्रणाल्यः। शुशुचानासः- दीप्यमानाः। उत् अस्थुः- उत्तिष्ठन्तु। विभातीः- प्रकाशमानाः। उषसः- ज्ञानोदयदेवताः। तमसा- अन्धकारेण। अपगूळ्हाः- आच्छादिताः। स्पार्हा- स्पृहणीयाः। वसूनि- संपदः। आविः कृण्वति- आविष्कुर्वन्ति ॥६॥

अपान्यदेत्यभ्यः न्यदेति विषुरूपे अहनी सं चरेते।

परिक्षितोस्तमो अन्या गृहांक्रयौदुषाः शोश्चिता रथेन॥ १.१२३.०७

विषुरूपे- नानारूपे। अहनी- अहश्च रात्रिश्च। मनुष्यप्रज्ञा च दैवप्रज्ञा च। सञ्चरेते- सञ्चरतः। अन्यत्- अन्या रात्रिः। अप एति- अपगच्छित। अन्यत्- अहः। अभि एति- अभिगच्छित। परिक्षितोः- पर्यायेण निवसतोः। तमः- अन्धकाररूपिणी। अन्या- रात्रिः। गुहा अकः- सर्वं गृह्यित। उषाः- अहर्देवता तु। शोशुचता- प्रकाशेन। रथेन- स्ववाहनेन। अद्योत्- सर्वं प्रकाशयित। अध्यात्मसाधने दैवप्रज्ञयेव देवी संपत् संयक् प्रकाशिता भवतीति भावः॥७॥

सहशीर्च सहशीरिदु श्वो दीर्घं संचन्ते वरुणस्य धाम।

अनव्यास्त्रिंशतं योजनान्येकैका कतुं परि यन्ति सुद्यः॥ १.१२३.०८

सदृशीः- समानाः। अद्य- अस्मिन्दिनेपि। सदृशीः- समानाः। इत्- एव। श्वः- आगामिदिनेपि। उषसः- विद्याः। वरुणस्य- प्रकृतिनियतिदैवतस्य। धाम- सदनम्। दीर्घ- दीर्घकालम्। सचन्ति- परिचरिनत । अनवद्याः- अदोषाः । त्रिंशतं योजनानि- दीर्घाध्वानमिति भावः । सद्यः- क्षणेन । एकैका- प्रत्येकं विद्या । क्रतुम्- प्रज्ञाम् । परि यन्ति- परितः गच्छन्ति ॥८॥

जानत्यह्नः प्रथमस्य नामं शुका कृष्णाद्जिनष्ट श्वितीची।

ऋतस्य योषा न मिनाति धामाहरहर्निष्कृतमाचरन्ती॥ १.१२३.०९

प्रथमस्य- मुख्यायाः । अहः- अर्चिरादिगतेः । नाम- मन्त्रम् । जानती- अवगच्छन्ती । श्वितीची-दीप्ता । शुक्रा- शुभ्रा । कृष्णात्- रात्रेः मनुष्यप्रज्ञासाधनादिति भावः । अजिनष्ट- अजायत । योषा-सा नारी । तस्य धाम- ऋतसदनम् । न मिनाति- न हिनस्ति । अहरहः- प्रतिदिनम् । निष्कृतमाचरन्ती- मण्डयन्ती आगच्छिति ॥९॥

कुन्येव तुन्वारे शार्श्वादानाँ एषि देवि देविमयक्षमाणम्।

संस्मर्यमाना युवतिः पुरस्तादाविर्वक्षांसि कृणुषे विभाती॥ १.१२३.१०

देवि- देवते। इयक्षमाणम्- यष्टुमिच्छन्तम्। सर्वसङ्ग्रहमिच्छन्तमिति भावः। यज सङ्गतिकरणे। देवम्- सूर्यम्। तन्वा- रूपेण। शशमाना- प्रकाशयुक्ता। कन्येव- पुत्रीव। एषि- गच्छिस। संस्मयमाना- सुस्मिता। युवितः- नित्यिकशोरी। विभाती- विशेषभास्वती। पुरस्तात्- पुरतः। वक्षांसि- वक्षस्थलोपलिक्षतस्वहृदयम्। आविः कृणुषे- प्रकटयिस॥१०॥

सुसंकाशा मातृमृष्टेव योषाविस्तन्वं कृणुषे दृशे कम्।

भद्रा त्वमुषो वितरं व्युच्छ न तत्ते अन्या उषसौ नशन्त॥ १.१२३.११

मातृमृष्टा- मातृमण्डिता। योषाः- बाला। इव। सुसङ्काशा- सुशोभना। दृशे- दुर्शनाय। कम्- सुखमयम्। तन्वम्- रूपम्। आविः कृणुषे- प्रकटयिस। उषः- ज्ञानोदयदेवते। भद्रा- कल्याणी सती। त्वम्। वितरम्- विशिष्टतरम्। व्युच्छ- अन्धकारं विवास्य प्रकाशय। ते- तव। तत्- तद्योतनम्। अन्या उषसः। न नशन्त- न नाशयन्तु। एकया विद्यया अन्यासां विद्यानां नाशो मा भवित्विति प्रार्थनम् ॥११॥

अश्वीवतीर्गोमतीर्विश्ववीरा यतमाना रिश्मिः सूर्यस्य।

परो च यन्ति पुनरा चे यन्ति भद्रा नाम वहमाना उषासः॥ १.१२३.१२

अश्वावतीः- सुप्राणाः। गोमतीः- सुज्ञानाः। विश्ववाराः- सर्ववरेण्याः। सूर्यस्य- आत्मसूर्यस्य। रिश्मिभिः- चिद्रिश्मिभिः। यतमानाः- इतोऽप्युपासकस्याध्यात्मवृद्धचर्थं प्रयत्नं कुर्वत्यः। भद्रा नाम- शोभनमन्त्रम्। वहमानाः। उषासः- विद्याः। परा च यन्ति- दूरदेशमिप प्रयान्ति। पुनरा च यन्ति- अस्मान् प्रति च पुनरायान्ति। विद्यानामस्मिचित्ततो विस्तारभावोभिमुखीभावश्च योगशास्त्रे प्रिसिद्धावनुभवसिद्धौ च।॥१२॥

ऋतस्यं रिममनुयच्छंमाना भुद्रम्भद्रं कर्तुम्स्मासुं धेहि।

उषों नो अद्य सुहवा व्युच्छास्मासु रायों मुघवत्सु च स्युः॥ १.१२३.१३

ऋतस्य- प्रकृतिनियतिभूतसत्यस्य । रिश्मम्- शिक्तम् । अनुयच्छमाना- अनुप्रदात्री । अस्मासु । भद्रंभद्रं क्रतुम्- अभ्युदयिनःश्रेयसात्मकसङ्कल्पम् । धेहि- धारय । उषः- विद्ये । अद्य- इदानीम् । सुहवा- सुष्ठु आहूता । नः- अस्मदर्थम् । व्युच्छ- तमो विवासय प्रकाशेन व्याप्नुहि । मघवत्सु- दैवसंपद्वत्सु । अस्मासु च । रायः- दानयोग्यधनानि । स्युः- भवन्तु ॥१३॥